

Abstrakt: Úloha notáře a notářského zápisu v právu obchodních korporací

Diplomová práce se zabývá českou právní úpravou notářských zápisů, postavením a činností notáře v oblasti práva obchodních společností, především s ohledem na společnost s ručením omezeným. Hlavním cílem práce je poskytnout ucelenou analýzu úlohy notáře při vyhotovení podkladových notářských zápisů s akcentem na všechny jejich dílčí náležitosti včetně kontrolní a přezkumné činnosti notáře a na frekventované výkladové problémy týkající se (nejen) obchodní firmy, základního kapitálu a předmětu podnikání a činnosti zakládaných společností v kontextu nových digitalizačních procesů, se kterými se notář při výkonu své činnosti potýká, konfrontované se závěry obsaženými v judikatuře vrcholných soudů a současnými změnami v obchodním právu. Pro účely naplnění tohoto cíle jsou nedílnou součástí práce rovněž přílohy obsahující notářské zápisy a další listiny, jejichž dílčí aspekty jsou podrobeny zevrubnějšímu výkladu.

V první části se práce stručně zabývá pohledem na funkci notáře, jeho odměňování a ukotvení v české právní úpravě s poukazem významné právní konsekvence notářské činnosti. Druhá část je věnována obecné úpravě notářských zápisů, jejich charakteru veřejné listiny, rozlišení základních druhů zápisů, které slouží jako podklad pro zápis do veřejného rejstříku, včetně celkového zařazení do kontextu současného trendu digitalizace notářství a korporátního práva při zakládání obchodních společností. Výklad je věnován rovněž mnohdy zbytečně přehlíženému institutu pokračování v notářském zápisu a jeho možnému využití v rámci dohody všech společníků (akcionářů) společnosti.

Třetí a čtvrtá část klade důraz na odlišnosti náležitostí podkladových notářských zápisů a činnosti notáře při jejich vyhotovení spočívající v aktivní úloze právního rádce účastníků zápisu či naopak pasivního pozorovatele, osoby smysly osvědčující vnímané skutečnosti, a rozsahu přezkumné a kontrolní činnosti notáře s důrazem na související povinnost součinnosti účastníků a frekventované výkladové nejasnosti ve světle relevantní judikatury.

Poslední část práce hlouběji rozvádí význam vyjádření notáře o legalitě právního jednání obsaženého v notářském zápisu či o zákonnosti rozhodnutí orgánu právnické osoby v souvislosti s provedením přímého zápisu konkrétních skutečností do obchodního rejstříku notářem. Rozvedeny jsou rovněž praktické důsledky jednotlivých chyb, kterých se notář při výkonu této delegované pravomoci může dopustit a notářského zápisu o osvědčení pro zápis do veřejného rejstříku. Závěrem je poukázáno na přínos notáře, který spočívá v jeho participaci na formulaci vůle účastníků v případě fakultativně vyhotovených notářských zápisů, je

odůvodněna odlišnost činnosti notáře při vyhotovení jednotlivých druhů podkladových notářských zápisů, a nakonec práce potvrzuje naplnění očekávání zákonodárce ohledně odbřemenění rejstříkových soudů delegací pravomoci provádění přímých zápisů do veřejných rejstříků na notáře.

Klíčová slova:

notář – podkladový notářský zápis – právo obchodních korporací – obchodní rejstřík – přímý zápis